

Vänsterpress om Turkiet – november 2015

Artiklarna nedan handlar huvudsakligen om det nyligen hållna valet i Turkiet, som blev en framgång för regeringspartiet AKP och president Erdoğan.

Tidigare artikelsamlingar som under denna höst (nyaste först) behandlat Turkiet: [Vänsterpress om Turkiet – oktober 2015](#), [Vänsterpress om Mellanöstern – slutet av augusti 2015](#) och [Vänsterpress om Turkiet – början av augusti 2015](#).

Martin Fahlgren 7/11 2015

Innehåll

Arbetaren	1
<i>Mer makt åt Erdoğan efter valsegern</i>	<i>1</i>
<i>"Många minoriteter är otrygga nu"</i>	<i>3</i>
Flamman	4
<i>Hårda prövningar väntar Turkiets progressiva</i>	<i>4</i>
Internationalen	6
<i>AKP stärkte sin makt</i>	<i>6</i>
<i>Regeringen tjänade på våldet</i>	<i>7</i>
Offensiv	8
<i>Turkiet: Valfusik och krigspolitik bakom AKP:s valseger</i>	<i>8</i>

Arbetaren

Mer makt åt Erdoğan efter valsegern

Johan Apel Röstlund

Arbetaren 6/11 2015

En man passerar bakom en affisch med den turkiske premiärministern och AKP-ledaren Ahmet Davutoglu, till vänster, och presidenten Recep Tayyip Erdoğan, i Istanbul. Parlamentsvalet i Turkiet skedde under en period av våld från extremistgrupper och politisk osäkerhet.

Erdoğan's skrämstaktik lyckades, menar flera politiska bedömare. Med nästan 50 procent av rösterna fick AKP en majoritet av platserna i det turkiska parlamentet. Det står klart efter söndagens kontroversiella nyval.

Erdoğan's skrämstaktik lyckades, menar flera politiska bedömare. Med nästan 50 procent av rösterna fick AKP en majoritet av platserna i det turkiska parlamentet. Det står klart efter söndagens kontroversiella nyval.

Kritiker oroas över att demokratin helt satts ur spel i Turkiet. Det samtidigt som delar av västvärldens ledare välkomnar valresultatet.

Med 49 procent av rösterna i söndagens val tar det styrande högerpartiet AKP 315 av de 550 platserna i parlamentet. Sittande president Recep Tayyip Erdoğan kan därför fortsätta sin kamp för att ändra landets författning och därigenom stärka sin egen makt ytterligare. Något som oroar vänsteroppositionen och många ur landets kurdiska minoritet.

– Skrämstaktiken lyckades, säger Sveriges tidigare generalkonsul i Istanbul, Ingmar Karlsson, till Arbetaren.

Sedan valet i början av juni, då AKP förlorade sin majoritet i parlamentet, har våldet eskalerat i Turkiet. Polis och militär har slagit till hårt mot kurdiska grupper i framförallt de sydöstra

delarna av landet och vänsterpartiet HDP:s lokaler har attackerats i hundratals städer och byar av gatubobbar med nära band till det styrande AKP och dess ungdomsförbund.

Hundratals människor har dödats i en rad attentat riktat mot HDP-sympatisörer och oberoende journalister och regeringskritiker har fängslats samtidigt som stora och icke statskontrollerade tv-stationer och tidningar stormats av polis.

Turkiet ligger på plats 149 på organisationen Reportrar utan gränser lista över pressfrihets-index och situationen för journalister som vill bevaka utvecklingen i landet beskrivs som mycket svår.

Att våldet trappades upp strax efter valresultat i juni är ingen slump förklarar flera politiska bedömare. Kritiker menar, precis som Arbetaren tidigare rapporterat, att Recep Tayyip Erdoğan genom oroligheterna ville pressa fram ett nyval och på så vis skrämna människor från att rösta på något av oppositionspartierna. En taktik som av allt att döma ser ut att ha lyckats väl.

Valdeltagandet ligger på anmärkningsvärt höga 87 procent och av det totala antalet röster kammade AKP hem inte mindre än 49 procent, något som ger partiet egen majoritet i parlamentet. Samtidigt har det kommit flera rapporter om att folk hindrats från att rösta och om hot från utposterade militärer. Även valobservatörer ska ha förts bort och vallokaler stängts ned.

HDP, som på grund av våldet, haft svårt att genomföra någon ordentlig valkampanj lyckades visserligen även den här gången ta sig över den rekordhöga tioprocent-spärren men backade jämfört med i juni och tappade omkring en miljon röster. Även ultranationalistiska MHP backade och förlorade många av sina röster till AKP, som under hösten höjt tonläget i debatten och därigenom lockat över många väljare från den absoluta högerkanten.

Men, förklarar Ingmar Karlsson, även kurder som vid valet i juni röstade på HDP tycks den här gången ha lagt sina röster på Erdoğan och premiärminister Ahmet Davutoglu.

– I delar av de kurdominerade områdena har det funnits en stor rädsla för våldet och Erdoğan kan ha setts som den enda som kan få lugn på situationen. Även bland folk som egentligen sympatiserar med HDP, säger han.

Bland många av västvärldens ledare kom dock valresultatet som en lättnad, trots den omfattande kritiken om bristen på pressfrihet och upptrappat våld. EU förhandlar just nu med Turkiet och erbjuder närmast astronomiska summor för att landet, som ligger på gränsen till det sönderfallande Syrien, ska stoppa flyktingströmmen in i Europa. Samtidigt vill Turkiet återuppta förhandlingarna om EU-medlemskap och hoppas nu att unionen ska bryta dödläget i den utdragna och kritiserade processen.

Ingmar Karlsson tror visserligen att Erdoğan nu kommer att försöka återuppta de fredsförhandlingar han själv bröt med den kurdiska PKK-gerillan, men ingen vet hur landets mäktiga armé i sådana fall kommer att agera och hur gerillan eventuellt kommer att bemöta något sådant.

Redan under valkvällen bröt flera oroligheter ut då polisen slog till hårt mot demonstranter som skanderade slagord mot AKP. Sedan tidigare sitter också två barn, 12 och 13 år gamla, anhållna och riskerar fängelse efter att ha rivit ned en affisch på presidenten, ett faktum som få politiska ledare i väst kommenterat.

För att AKP ska lyckas med målet att ändra i landets konstitution krävs nu att partiet får med sig andra på idén som bland annat skulle innebära kraftigt ökad makt till presidenten. I ett tal på valnatten riktade sig premiärminister Ahmet Davutoglu till de andra partiledarna i hopp om att de skulle stötta förslaget.

Från HDP:s håll är kritiken mot Erdoğan, AKP och nyvalet mycket stark. Partiet drabbades hårt av våldet som bland annat kostade över hundra människor livet under en prokurdisk fredsdemonstration efter ett självmordsdåd i Ankara den 10 oktober. Den 20 juli dödades också ett trettiotal vänsterungdomar, många med koppling till HDP, vid ett bombattentat mot en kulturförening som jobbade med att samla in förnödenheter till Kobane i den turkiska staden Suruc nära gränsen till Syrien.

”Denna femmånadersperiod var full av ojämlika, orättvisa och extraordinära förutsättningar för vår valkampanj. Vi försökte bara rädda vårt folk från massakrer”, säger en av HDP:s ledare Figen Yüksekdag till den turkiska tidningen Hurriyet.

Även observatörsdelegationen från den europeiska säkerhets och samarbetsorganisationen OSSE som fanns på plats för att bevaka valet i Turkiet riktade hård kritik.

– Våldet i landets östra, kurdiskt dominerade delar hade en märkbar påverkan på valet. Attackerna och arresteringarna av aktivister, främst från HDP, lade hinder i vägen för partiets kampanj. En äkta demokratisk process förutsätter en säker och trygg miljö för både kandidater och väljare, sade kommissionens svenska ledare Margareta Cederfeldt under en presskonferens efter valet.

”Många minoriteter är otrygga nu”

Johan Apel Röstellund

Arbetaren 6/11 2015

Ett sönderskjutet hus efter polisräd mot oppositionella i det kurddominerade sydöstra Turkiet dagen innan nyvalet.

Rädsla, våld och död präglade det turkiska nyvalet. Efter hundratals attacker, främst mot det kurddominerade vänsterpartiet HDP vann Erdoğan och hans AKP tillbaka den majoritet som partiet förlorade i valet tidigare i år. Nu oroas många över vad som kan komma att hända härnäst.

HDP tappade omkring 3 procent av rösterna från valet den 7 juni. Men partiet, som utsatts för hundratals våldsamma attacker under hösten, lyckades trots det än en gång ta sig över tioprocentsspärren och behåller därmed sin plats i parlamentet.

Nu oroar sig dock många ur landets vänsteropposition över framtiden. Redan under tisdagen kunde den turkiska tidningen Hurriyet rapportera om hur militären flygbombat kurdiska mål i landets sydöstra delar – de första attackerna sedan valet i söndags. Senare samma dag dödades även två unga män, 18 och 20 år gamla, som enligt turkiska källor tillhörde PKK:s ungdomsorganisation.

– Det är ett nederlag mot yttrandefriheten och pressfriheten i landet och ett hårt slag mot de mänskliga rättigheterna. Det innebär fyra år av instabilitet och fortsatt statlig terror mot minoriteter, säger den svenskkurdiske debattören Yekbun Alp till Arbetaren någon dag efter valet.

Trots oron är Yekbun Alp glad över att HDP lyckades behålla sin plats i parlamentet. Under de senaste månaderna har partiet knappt fått något utrymme alls i landets medier, som i allt högre grad styrs av Erdoğan och AKP. Dessutom har rädslan för fler terroråd liknande de i Ankara och Suruc gjort att HDP:s ledare ställt in flera stora valmöten. Enligt Yekbun Alp ligger bollen för att lösa det upptrappade våldet mellan staten och PKK nu i regeringens händer.

– AKP måste visa att man är villig att återuppta fredsförhandlingarna. Risken är annars att Turkiet hamnar i en konflikt de ännu inte skådat.

En annan som är orolig för framtiden är Menekse Mermer, som är en del i Fredsplattformen, ett nätverk som arbetar för fred och demokrati i Turkiet. Hon säger till Arbetaren att valresultatet kom som en chock.

– Jag hade faktiskt inte förväntat mig det här. Men Erdoğan har använt sig av media som andra partier inte kommer åt och smutskastat HDP så fort han fått chansen, säger hon.

Vad tror du om framtiden nu när AKP återigen sitter i majoritet i parlamentet?

– Jag är väldigt rädd. Erdoğan har ju inte fördömt attackerna mot HDP och inte heller de filmer som spreds på polisen som släpade en livlös kropp efter sin bil. Så jag tror att de fascistiska krafterna i landet känner luft under sina vingar nu. Därför är det många minoriteter i landet som känner sig väldigt otrygga.

Även människorättsorganisationen Amnesty riktar stark kritik mot Turkiet efter söndagens val och oroas nu över utvecklingen.

– Det här bryter mot allt vad FN säger med allt ifrån gripanden av journalister och författare till det ökande våldet från polisen. Och det är klart att om människor inte vågar hålla valmöten så påverkar det valresultatet, säger Ami Hedenborg, pressekreterare på Amnesty, till Arbetaren.

Flamman

Hårda prövningar väntar Turkiets progressiva

Ekim Caglar

Flamman 2/11 2015

AKP tog revansch efter en våldsam valrörelse som lämnat öppna sår. Lite talar för att det minskar polariseringen i samhället. Ekim Caglar skriver om det turkiska valresultatet.

Det blev ett val där Rättvis- och utvecklingspartiets (AKP) ordning blev återställd. Med drygt hälften av rösterna fick det konservativa och marknadsvänliga AKP åter egen majoritet i

parlamentet, något partiet tappade i valet den 7 juni. Uppgifter om oegentligheter under valproceduren förekom, något som dock knappast varit avgörande. Men att valen inte var fria och rättvisa kunde konstateras på annat håll, långt innan valnatten.

En av anledningarna är den hårt ansatta press- och yttrandefriheten. Den systematiska och ökande repressionen mot regeringskritiska medier är ett ämne i sig, där journalister och redaktioner kan räkna med att bli föremål för åtal för minsta lilla kritik, men också utsätts för polisräder och attacker från uppviglade folksamlingar.

Både inför den 7 juni och perioden fram till söndagens val har kantats av blod. Attackerna mot framförallt det prokurdiska vänsterpartiet Folkens demokratiska parti (HDP) har varit intensiva under lång tid. Det har handlat om våldsamma verbala attacker från AKP-politiker under valrörelsen och fysiska övergrepp från nationalisterna på gatorna. Redan inför det förra valet rapporterade människorättsorganisationen IHD att HDP utsatts för 176 attacker. Denna valrörelse blev inte bättre. Bombdåden i Suruc den 20 juli och Ankara den 10 oktober lämnade totalt över 130 döda vänsteraktivister från olika läger. Det dränkte samhället i blod genom dåd där islamister troligen ligger bakom och AKP bär ett politiskt ansvar. HDP har propagerat för en livsnödvändig fred efter en sommar av upptrappat våld. Inbördeskriget har återupptagits med offensiva militära operationer i landets kurdiska delar. Med nöd och näppe tog sig dock HDP återigen över världens högsta parlamentsspärr på tio procent.

Söndagens val bekräftar att HDP är här för att stanna, trots att partiet backar från strax över 13 procent. HDP består av flera turkiska och kurdiska vänsterpartier, men lockar också sociala rörelser. Partiet är landets mest framgångsrika parlamentariska vänsterprojekt genom tiderna, något HDP har betalat ett högt pris för.

Den inkluderande plattformen gör att partiet fortfarande når fler än sina traditionella kärnväljare. Vissa närmanden har gjorts mellan HDP och det socialdemokratiska och historiskt sett nationalistiska Republikanska folkpartiet (CHP). Det kan hjälpa de senare att skaka av sig sitt kemalistiska förflutna. HDP:s breda vänster med fokus på kulturella rättighetsfrågor och en ny demokratisk konstitution kan eventuellt locka fram det bästa ur CHP:s progressiva flygel. För nu krävs det sammanhållning när AKP lär intensifiera sin jakt på att ändra konstitutionen i syfte att ge Recep Tayyip Erdogans presidentämbete ökade befogenheter. Den sekulära tidningen Cumhuriyet's chefredaktör Can Dündar kommenterar läget idag med att "mobilisering krävs för att först övervinna rädslan och sedan vinna mot de som livnär sig på den".

AKP missar de 367 mandat som krävs för att genomdriva en grundlagsändring via parlamentet. En handfull ytterligare ledamöters röster räcker dock för att nå 330 mandat för att låta grundlagsändringarna gå till en folkomröstning.

EU behöver Turkiet. Landet är nyckeln till en lösning för att ta emot (läs: stoppa) flyktingar som annars söker sig vidare till EU-länder. Även ifråga om att bekämpa Islamiska staten är ett mer resolut Turkiet en viktig komponent. Det dämpar västlig kritik av AKP:s övergrepp. Därför bör en konsekvent linje utkrävas från olika aktörer med intressen i Turkiet för att solidarisera sig med och skydda landets hårt prövade fria press och progressiva opposition i form av partier, fackförbund och sociala rörelser.

Sist AKP fick drygt hälften av rösterna i ett val, 2011, blev det nämligen startskottet på en lång period av en eskalerande aggressivitet mot alla som stod i vägen för AKP:s framfart. Optimistiska bedömare vill utläsa att en avspänning är på väg efter premiärminister Ahmet Davutoglus segertal med en Turkiet-vision utan konflikt och polarisering. Kritiker och oppositionella rörelser är dock eniga i att polariseringen lär fortsätta. Allt tyder på att Turkiets progressiva fortsatt kan räkna med hårda prövningar.

Internationalen

AKP stärkte sin makt

Anders Karlsson

Internationalen 6/11 2015

Med ett gigantiskt säkerhetsuppbåd som fond – 155 000 poliser och 130 000 militärpolis – gick Turkiets 74 miljoner stora befolkning i söndags till val. Valet ägde rum mot bakgrund av inbördeskriget, terrorattacker och i en tid med ett alltmer auktoritärt samhällsklimat. Den sittande AKP-regeringen och president Erdogan har under de senaste månaderna framför allt dragit åt tumskruvarna mot den fria pressen. Enbart under perioden juli-september stämde 88 journalister för att ha rapporterat regeringskritiskt och 21 journalister, tre medieorganisationer och en tidning utsattes för attacker (Svt-Nyheter 1/11). Bara ett par dagar före valet tog också regeringen över två regeringskritiska tidningar. Inget land i världen har så många journalister i fängelse som Turkiet. Reportrar utan gränser placerar landet som nummer 149 på sin pressfrihetslista, bland annat efter nationer som Ryssland och Burma.

I skuggan av kriget mot PKK har regeringen även slagit hårt mot det främsta oppositionspartiet, det prokurdiska vänsterpartiet HDP: många av dess medlemmar har arresterats och trakasserats, högerextrema mobbgång har med maktens goda minne slagit till mot dess lokaler och dess starkaste regionala fäste i sydöstra Turkiet är belagt med undantagstillstånd. Dessutom befinner sig partiet och övriga vänstern i skottgluggen för IS-terrordåd, där som bekant den bestialiska attacken i Ankara 10 oktober tog över 100 människoliv. Utifrån risken för nya terrorattacker tvingades HDP att bedriva valrörelsen på sparlåga.

Själva valet blev utifrån dessa omständigheter en relativ framgång för det styrande AKP, som med nästan 50 procent av rösterna gick fram med över åtta procentenheter i förhållande till valet i juni. Partiet fick – med 315 av 550 platser – egen majoritet i parlamentet. AKP och president Erdogan uppnådde dock inte den kvalificerade majoritet på 330 platser som behövs för att ändra grundlagen och införa det av partiet och Erdogan eftertraktade presidentstyret, med även en ökad formell makt i Erdogans hand.

HDP fick i förhållande till valet i juni vidkännas en tillbakagång med några procentenheter, men mot bakgrund av de svåra omständigheterna bör det ses som en smärre bedrift att man även denna gång lyckades att ta sig över parlamentets tioprocentsspärr.

Regeringen tjänade på våldet

Arash Gelichkan

Internationalen 6/11 2015

Dagen efter valet uppmanade Erdogan omvärlden att erkänna valresultatet. Att han känner att han behöver göra det är en illustration över det kontroversiella valresultatet. AKP misslyckades i det ordinarie valet i somras att behålla sin majoritet som de hade hoppats få utöka. Partiet lyckades varken samarbeta med det pro-kurdiska vänsterpartiet HDP eller den sekulära och nationalistiska oppositionen i CHP och MHP. Därför utlystes istället nyvalet som ägde rum i söndags. Efter en blodig valkampanj med bombattacken i Ankara där över 100 HDP- och vänstersympatisörer mördades samt krigstillstånd i Diyarbakir och andra kurddominerade städer lyckades AKP återfå sin majoritet.

Det finns uppgifter om oegentligheter i samband med valet men det är oklart om det varit tillräckligt för att påverka valresultatet. Däremot menar valobservatörer från OSCE att kandidater inte kunnat kampanja fritt på grund av attacker mot partimedlemmar och oroligheterna i landets sydöstra kurddominerade områden. Att AKP och myndigheterna fört ett smutsigt spel under valrörelsen står klart. Bland annat har oberoende medier fått sina kontor attackerade av polis och journalister har fängslats på lösa grunder.

Dessutom har regeringen trappat upp konflikten med PKK inom och utanför Turkiets gränser. Föga förvånande har regeringen gynnats av det krigsliknande tillståndet. Det kan också vara förklaringen till att det nationalistiska MHP backade samtidigt som AKP gick framåt. HDP lyckades nätt och jämt ta sig över 10 procentsspärren, en tillbakagång jämfört med i somras. Om valdeltagandet på grund av säkerhetssituationen sänkts i kurddominerade områden skulle det påverka HDP negativt och gynna de andra partierna.

I valet i somras lyckades vänsterpartiet HDP locka över konservativa kurder som de senaste tio åren röstat på det islamiska AKP som inledningsvis genomförde demokratiska reformer. Men de senaste åren har AKP blivit alltmer auktoritärt och fredsprocessen med PKK avstannade samtidigt som regeringen anklagades för att se mellan fingrarna på IS-terrorn mot kurderna i Syrien och Irak.

Kurder oavsett politisk inriktning gick därför över till HDP som fört kampen för kurdernas rättigheter med fredliga metoder. Men som svar på bombattentatet i Suruc där 33 socialister

mördades återupptog PKK väpnade metoder i större skala. HDP har i konservativa kurdiska väljares ögon och för den delen även hos liberala turkar sammankopplats med PKK. Det kan också vara en av förklaringarna till HDP:s tapp på flera procentenheter.

Helt klart är att den inbördeskrigsliknande situationen i landet har gynnat den auktoritära regeringen och skadat de progressiva krafterna i landet.

Offensiv

Turkiet: Valfusk och krigspolitik bakom AKP:s valseger

Kristofer Lundberg

Offensiv 2/11 2015

Valfusk och krigshets mot kurderna gav AKP segern.

Världen över rapporteras om en ”överraskande jordskredsseger” för Recep Tayyip Erdoğanns styrande parti AKP. Få nämner något om valfusket, eller om de våldsamma attackerna mot det prokurdiska vänsterpartiet HDP. Det borgerliga politiska etablissemangent vill inte sätta käppar i hjulet för EU:s samarbete med Turkiet. Samtidigt basunerar president Erdoğan ut att ”valresultatet ska respekteras”, medan våldet fortsätter mot oppositionen.

I Nusaybin röstade 89,3 procent på HDP. Svaret kom direkt från statens väpnade grenar. En stor explosion har skadat många, men lyckligtvis har inte några dödsoffer rapporterats ännu. Två barn, 12 och 13 år, gamla riskerar två års fängelse för att ha tagit ned Erdogans valaffischer.

HDP klarar 10-procentsspärren, men AKP får egen majoritet. Trots att AKP får egen majoritet räcker inte mandaten för att ensamma driva igenom Erdoğanns efterlängttade nya författning som skulle innebära ännu mer makt till presidenten. AKP:s hotfulla och aggressiva retorik mot kurder har vunnit röster från det fascistiska partiet MHP som backar i valet.

Turkiet är polariserat. AKP:s hets har legitimerat hat och våld mot kurderna och de turkiska socialisterna. Valresultatet är ett bakslag för kvinnors och homosexuellas rättigheter, för

yttrande- och pressfriheten och för demokratiska fri- och rättigheter. TV-stationer som inte stödjer AKP har stängts ned av polis och militär.

Under valdagen kom rapporter om omfattande valfusk. Internationella valobservatörer fördes bort av polis, vallokaler stängdes ned, elen bröts i flera vallokaler och hot riktades mot såväl väljare som valobservatörer. Internationella journalister som rapporterade från vallokalerna hotades och fördes bort. Valhemligheter respekterades inte utan väljare tvingades rösta öppet under hot från valmyndigheterna.

Rapporter har avslöjat att röstsedlar har försvunnit från flera vallokaler, och i Cizre och Kurtalan berättar väljare att de har nekats rätten att rösta. Militär har hindrat dem från att komma in i vallokaler. I Izmir fanns det 700 000 fler röster än röstberättigade.

AKP:s rädsla för vänstern i HDP är tydlig. Det har varit omöjligt för HDP att bedriva valkampanj. Det prokurdiska vänsterpartiet har utsatts för ständiga angrepp. Under perioden mellan valen i Turkiet från juni till november miste 258 civila livet varav 33 av dem barn, uteslutande familjer som stödde HDP. Över 100 av dessa miste livet i det terrorattentat som riktade sig mot HDP i Ankara.

Över 500 av HDP:s politiker och medlemmar arresterades under valkampanjen. Nära 200 av HDP:s kontor attackerades, varav många brändes ned. Under valet har HDP fått möta statlig terror, medial censur, mord och attacker.

Det går inte under några omständigheter tala om något demokratiskt eller fritt val. HDP har inte kunnat bedriva valkampanj och distrikten med de bästa valresultaten för partiet från i juni utsattes för militär belägring, mord och försvinnanden.

I opinionsundersökningarna låg HDP på 15 procent. Vad det verkliga resultatet var kommer vi aldrig att få veta. Vad vi dock vet är att befolkningen har bestulits på sina röster, för i Turkiet är inte det viktiga vem du röstar på, utan vem som räknar rösterna.

Kampen för fred och rättvisa, demokrati och jämlikhet varken börjar eller slutar vid dagens val, utan återupptas på nytt imorgon. Denna kamp måste föras ut på arbetsplatserna och in i bostadsområdena. Den viktigaste kampen kommer att ske utanför parlamentet. Dess framgång kommer att avgöras i hur man lyckas mobilisera fackföreningarna och lokalsamhället.

Attackerna mot HDP, den turkiska vänstern, fackföreningar och sociala organisationer har skett öppet, men EU och USA står tysta. EU:s politiska etablissemang vill ha Turkiet som en vakthund för att stoppa syriska flyktingar innan de når Europa. USA och Nato har gett sitt stöd till Turkiets flygangrepp på kurdiska byar och dess belägring av kurdiska städer.

Turkiet befinner sig på gränsen till inbördeskrig och är politiskt polariserat. AKP vill befästa sin seger genom att inskränka press- och yttrandefriheten ytterligare. Demokratiska fri- och rättigheter är satta på undantag och förtrycket mot kurderna och andra minoriteter når nya höjder.

Stödet för HDP i Bakur (i den turkiska delen av Kurdistan) är massivt och som svar på repressionen efter valet i juni svarade flera städer med att utlysa självstyre i augusti. Om inte kurdernas och den politiska oppositionens demokratiska fri- och rättigheter respekteras kan denna process fördjupas, där kravet växer underifrån på att bryta sig loss från Turkiet.

Vi ser redan en förändrad stämning hos såväl arbetarklassen som medelklassen om att man har fått nog. Stödet för HDP i Bakur är mellan 80 och 90 procent, vilket är historiskt.

HDP varken kräver eller driver frågan om separatism idag, men kontrarevolutionens piskrapp och den turkiska statens förtryck kan komma att driva på utvecklingen åt det hållet.

Attackerna mot kurderna kan, tillsammans med inspirationen från Rojava, skapa en ny nivå på såväl militans som organisering.